

VEIKT RAVMAGN FRÁ JÓGVANI OG TERJA

»Ravmagn« nevnist nýggja útgávan hjá Norðuratlantshavsblús-brøðrunum, Jógvan og Terja, ið glógvar í støðum, men ongantið gerst nakar harður ravmagnsstoytur

Ummæli

SIGURJÓN EINARSON

Tað er ikki Chicago blues, Texas blues, Piedmont blues ella country blues – tað er Norðuratlantshavsblús! Nakað soleiðis lýsa Jógvan Funding Madsen og Terji Krossteig Messel – Jógvan og Terji – teirra blústónleik. Talan er um einfaldan blústónleik, ið teir báðir spæla, har tann klassiski gittarin er í tøttum samanspæli við el-gittaran. Seinasta útspælið frá teimum báðum eitur »Ravmagn«, og er ein útgáva við 10 lögum, ið Tutl hevur givið út.

Um tað yvirhøvur ber til at tosa um ein Norðuratlantshavsblús-mann, so má Terji Messel nokk vera nakað av tí tættasta ein kann koma, tá vit nerta við hetta hugtakið. Í syðsta partinum av USA er ein blúsmaður ein tónleikari, ið livir sín tónleik fult út. Tað er ein, ið kann hugtaka og hugnema sínar áhoyrarar nær og hvar tað skal verða; um tað

er í vertskapi ella í álvara. Hesin er eisini blivin uppaldur av einum eldri blúsmanni, ið kennir allar loynidómarnar og siðirnar, sum kann fyrast heilt aftur til afrikansku trælirnar. Fyri at tað skal vera ektað, eigur ein at vera føddur og uppvaksin í suðurstatunum í USA, men tað kann ein so ikki siga um Terja Messel. Hann hevur røtur í tí føroyska – í Norðuratlantshavsblúsinum!

Hvat er Norðuratlantshavsblús?

Spurningurin er so, hvussu Norðuratlantshavsblús í veruleikanum ljóðar. Sambært Jógvani og Terja, so ljóðar tað sera sermerkt – kanska í so sermerkt til tíðir, um tú spyr meg. Norðuratlantshavsblús ljóðar ofta sum vanligur blústónleikur ljóðar. Vit hoyra longu í fyrsta sanginum, at »Blús« verður spælt allastaðni – í Amerika og í Føroyum, ja, heilt frá Føroyum til Íslands, har sangurin skiftir yvir til íslendskan tekst. Vit hoyra eisini tær somu hugmyndirnar, at tað er so synd í mær »Stakkaladýrið« og t.d. í sanginum

»Bláðýpinum«, so er tað eingin, ið elskar okkara høvuðspersón, bara mamman. Og so er tað eisini ein vika síðani, at viðkomandi hevur verið í bað. Ja, sjálvt í Føroyum koma hasi fyribrygdini eisini fyrri. »Magga« er ein, ið hevur stolið hjartað hjá okkara høvuðspersóni, og í »Heim« hoyra vit um longsul, har viðkomandi grætur tann eina morgunin (møguliga eftir unnustuni), og seinast viðkomandi hevur grátið so nógv var, tá ið kettan varð yvirkoyrd og doyði. »Vinnmannablús«, »Babyblús« og »Blús í F« eru uppbygdir eftir klassiska frymlinum, har gott samanspæl er millum elgittar og klassiska gittaran, ið gongur aftur á allari útgávu.

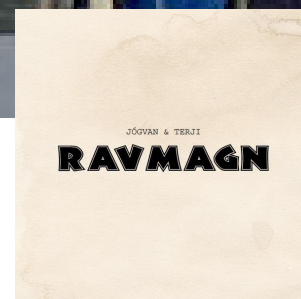
Men har er eisini gott skemt á útgávu, ið serliga kemur til sjóndar í tveimum sangum: »Hómóð«, har tað gongst so illa hjá høvuðspersóninum í sanginum við konufólkinum, at hann umhugsar at blíva homoseksuellur, har »Nólsoyggjin liggur trúgv og føst á sama stað, dag um dag, men konufólk! Hu! Mann burdi verið homoseksuel«. Ljóðar heldur fjácut, men ein kann ikki heilt lata vera við at trekkja eitt

sindur uppá smílibondini. Goymda perlan á útgávu er sangurin »Teit blús/Leita«, har lagið er eitt beinleiðis aftursvar til sangin hjá Teituri Lassen »Ongar pengar«, ið eg ikki minnst er komið fyrri í føroyska tónleikaheiminum áður. Um hetta er tað veruliga Norðuratlantshavsblús, so vil eg hava meira av tí sama! Teksturinn til sangin er ikki so langur, so her fáa tit goymda skattin á útgávu, sum eg lati standa fyrri seg sjálfvan, so ein og hvør kann gera sær sínar egnu tankar og fáa skemtiligu hugmyndina við á vegnum:

Teit blús/Leita

*Tað er so synd í Teiti
hann eigur ongar pengar
Hann gongur runt og murrar eitt
neiligt lag*

*Tað er so synd í Teiti
øll halda hann er rikur
men góði fitti Teitur
tak tað róligt
ikki gráta
tú kann lána frá mær*

Tað er so sum so við sanginum á útgávu. Ljóðfórini eru á góðari leið, har elgittarspælið til tíðir ljóðar heilt gott. Eisini er gott samanspæl millum elgittar og vanligu gittaran, og tað hoyrist á útgávu, at Jógvan & Terji eru væl samanspældir. Tó haldi eg ikki, at mátin sungið verður uppá, riggar heilt so væl til tíðir. Viðhvørt er tað ótýðiligt, og eisini er tað eins og at hoyra Pee Wee Herman viðhvørt, tá sangarin syngur við mjórødd. Um Norðuratlantshavsblús skal ljóða soleiðis, so friður verið við tí.

Hetta er tónleikur, ið hóskar seg væl umborð á Norrønu, meðan ein slappar av við einari romm & kola og bíðar eftir einum Creedence-sangi.

»Ravmagnið« í útgávu skapar ikki nóg nógv nýtiliga orku, men har eru nakrir fáir glógvar inn ímillum, tí fær útgávan einans tvær stjørnur út av fimm, men eg takki fyrri »Teit blús«. Tað bjargaði mínum degi!